

• Система для моделювання тривимірного рельєфу поверхні. Ця система дозволяє на базі shape-файла з ізолініями побудувати тривимірну модель рельєфу поверхні, на якій можна моделювати та досліджувати інші картографічні об'єкти та їх властивості. Зокрема, показати ізолінії та застосувати карту кольороподілу.

Розроблена система є деякою мірою відкритою модульною системою, що дозволяє розв'язувати або демонструвати результати задач, які пов'язані з картографічними даними.

УДК 517.648:519.68

П.С. Венгерський, Ю.Я. П'єц

ПРИСКОРЕННЯ ЗБІЖНОСТІ ІНТЕРВАЛЬНИХ ІТЕРАЦІЙНИХ МЕТОДІВ ДЛЯ РОЗВ'ЯЗУВАННЯ СИСТЕМ НЕЛІНІЙНИХ РІВНЯНЬ З ДОМІНУЮЧОЮ ДІАГОНАЛлю

Відомо багато різних інтервальних методів для розв'язування систем нелінійних рівнянь, які знаходять всі дійсні корені в наперед заданих вхідних інтервалах. Але в більшості з них необхідно знаходити інтервальне розширення оберненої матриці похідних

системи рівнянь. В даній роботі запропоновано тип інтервальних ітераційних методів, в яких, враховуючи структуру інтервальної матриці похідних, спрошується обчислення оберненої матриці.

1. Інтервальні методи. Починаючи з інтервального вектора $x^{(0)}$, розглянемо послідовність $x^{(k)}$, що обчислюється ітераційним методом:

$$\begin{cases} u^{(k+1)} = m(x^{(k)}) - D(x^{(k)})^{-1} \{ B(x^{(k)})(m(x^{(k)}) - x^{(k)}) + f(m(x^{(k)})) \} \\ x^{(k+1)} = x^{(k)} \cap u^{(k+1)}, \quad m(x^{(k)}) \in x^{(k)}, \quad k \geq 0 \end{cases} \quad (1)$$

Обчислення інтервального розширення $f(x^{(k)})$ займає багато часу, тому є сенс в методі (1) робити більше одного кроку обчислення локалізації для розв'язку без зміни $f(x^{(k)})$. Кількість r кроків, які виконуються після обчислення $f(x^{(k)})$, також може залежати від k : $r = r(k)$. Це приводить до наступного ітераційного процесу:

$$\begin{cases} x^{(0,0)} = x^{(0)}, \\ u^{(k+1,j)} = m(x^{(k)}) - D_p(x^{(k)})^{-1} \{ B_p(x^{(k)})(m(x^{(k)}) - x^{(k,j-1)}) + f_p(m(x^{(k)})) \} \\ x^{(k,j)} = x^{(k,j-1)} \cap u^{(k+1,j)}, \quad 1 \leq j \leq r_k, \\ x^{(k+1)} = x^{(k,r_k)}, \\ x^{(k+1,0)} = x^{(k+1)}, \quad k \geq 0. \end{cases} \quad (2)$$

В методі (1) дійсний n -вектор $m(x^k)$ може бути вибраний будь-якою точкою з інтервалу x^k , найчастіше його вибирають серединою інтервалу. Опишемо метод для вибору $m(x^k)$ [1], який дозволяє прискорити збіжність методу знаходження розв'язку. Щоб сформулювати цей метод, введемо функцію K , яка визначається

$$\text{наступним чином: } K(w, x) = \begin{cases} x_1, & w < x_1, \\ w, & w \in x, \\ x_2, & w > x_2. \end{cases}$$

Для $x = (x_i)$ і $u = (u_i)$ визначимо $p(u, x) = (K(u_i, x_i))$.

Використовуючи p , розглянемо метод який відрізняється від (1) лише правилом вибору $m(x^k)$.

Нехай задано фіксоване число rcN_0 , і $m(x^k)^0$ є центром x^k . Обчислимо інтервал $[a^{(k)}, b^{(k)}]$, $0 < a^{(k)} < b^{(k)}$, який містить всі власні значення матриць $m(H(x^k))$ і $m(V(x^k))$, де $f(x) = H(x^k) + V(x^k)$. Далі обчислимо $L = 2^r$ параметрів: $\alpha_i^{(k)}$, $1 \leq i \leq L$.

Прийнявши $u^{k+1,0} = m(x^k)$, розв'язуємо L лінійних систем рівнянь:

$$\begin{aligned}
 M(\alpha_i^{(k)}, x^k)(u^{k+1,i} - m(x^k)) &= N(\alpha_i^{(k)}, x^k)(u^{k+1,i-1} - m(x^k)) - f(m(x^k)) \\
 M(\alpha_i^{(k)}, x^k) &:= (1/2\alpha_i^{(k)}) \{m(H(x^k) + \alpha_i^{(k)}I)\} \{m(V(x^k) + \alpha_i^{(k)}I)\} \\
 N(\alpha_i^{(k)}, x^k) &:= (1/2\alpha_i^{(k)}) \{m(H(x^k) - \alpha_i^{(k)}I)\} \{m(V(x^k) - \alpha_i^{(k)}I)\} \\
 \text{для } i=1,2,\dots,L, u^{k+1} &= u^{k+1,L} \\
 m(x^{k+1}) &= p(u^k, x^{k+1}), k=0,1,2,\dots
 \end{aligned}$$

метод знаходження параметрів $\alpha_i^{(k)}$ складається з наступних процедур:

a) $a_0 = a^{(k)}, b_0 = b^{(k)}, a_{j+1} = \sqrt{a_j b_j}, b_{j+1} = (a_j + b_j)/2, i=0,(1)r-1,$
 $s^{(0)}_1 = \sqrt{a_r b_r},$

b) обчислюємо для $j=0,1,2,\dots,r-1$:

$$s_i^{(j+1)} = s_i^{(j)} + \sqrt{s_i^{(j)2} - a_{r-1-j} b_{r-1-j}},$$

$$s_{i+2}^{(j+1)} = s_i^{(j)} - \sqrt{s_i^{(j)2} - a_{r-1-j} b_{r-1-j}}.$$

c) $\alpha_i^{(k)} = s_i^{(k)}, i = 1(1)l; l = 2^r.$

Матриці $m(H(x^k))$ і $m(V(x^k))$ є дійсні матриці, що вибрані з $H(x^k)$ і $V(x^k)$ відповідно. Природно вибрати центри цих матриць.

Якщо замість похідної $f'(x)$ вибрати лінійну комбінацію

$$1/4 f'(m(x)) + 3/4 f'(m(x) + 2/3(x - m(x))),$$

то ми отримаємо так званий інтервальний метод типу Рунге з використанням покомпонентних перетинів.

2. Застосування. Розглянемо один клас задач, які можуть бути зведені до розв'язування системи нелінійних рівнянь даного виду. Нехай маємо задачу Діріхле:

$$\begin{aligned}
 \Delta u \equiv u_{ss} + u_{tt} &= f(s, t, u), \quad (s, t) \in \Omega \\
 u(s, t) &= \phi(s, t) \text{ для } (s, t) \in \overline{\Omega}.
 \end{aligned}$$

Дискретизувавши її, отримаємо n^2 рівнянь:

$$f(x) = Ax + g(x) - b = 0 \quad (3),$$

де $x = (x_{i,j}) \in V_{n^2}(R)$, A – блочна трьохдіагональна матриця, $g_j(x) = h^2 f(kh, lh, x_j)$, $j = lm + k$, $b = (b_1, \dots, b_m)^T$ – вектор, що містить граничні значення.

Розглянемо для конкретного прикладу наступну крайову задачу:

$$u_{ss} + u_{tt} = u^3 / (s^2 + t^2 + 1), \quad (s, t) \in (0, 1) \times (0, 1)$$

$$u(s, 0) = 1, \quad s \in [0, 1], \quad u(0, t) = 1, \quad t \in [0, 1]$$

$$u(s, 1) = 2 - e^s, \quad s \in [0, 1], \quad u(1, t) = 2 - e^t, \quad t \in [0, 1]$$

Результати обчислень занесемо в наступну таблицю (точність = 10E-10, n=5, r=4)

Метод	Типу найогона (1)	Відмінність
Спеціальний	83	9
Приближенний	13.1	5.21
		4.05

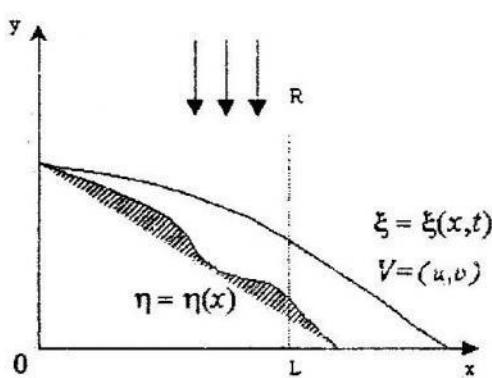
Аналізуючи результати обчислень, бачимо що спеціальний вибір внутрішньої точки суттєво прискорює збіжність методу, більше того, послідовність $m(x^{(k)})$ швидше збігається до розв'язку, ніж межі інтервалу. Ці методи можна ефективно використовувати для розв'язування систем нелінійних рівнянь, в яких матриця похідних системи має домінуючу діагональ.

1. Cornelius H. On the acceleration of an interval-arithmetic iteration method.// Siam journal on numerical analysis. 1983. Vol.20. № 5. P.1010-1022.

УДК 519.6:532.5

П.С. Венгерський, Н.Я. Смушак, Г. А. Шинкаренко

ПОБУДОВА МАТЕМАТИЧНОЇ МОДЕЛІ СТОКУ ВОЛОГИ НА ПОВЕРХНІ ВОДОЗБОРУ

Математична модель руху вологи по поверхні водозбору залежить від багатьох факторів, а саме рельєфу поверхні, розташування підземних вод, кількості атмосферних опадів тощо, тому важливим є вивід основних рівнянь руху